

Font Freda, des de Pimorent

1 de setembre de 2010

Integrants: Josep Carbonell, Pep Comas, Joan Corbera Josep Maria Farnés, Carme Guri, Jaume Muntan, Ismael Porcar, Josep Roca i Christine Sertori

Distància: projectada 6'33 Km, amb altures 6'86 Km. Temps 6'17h

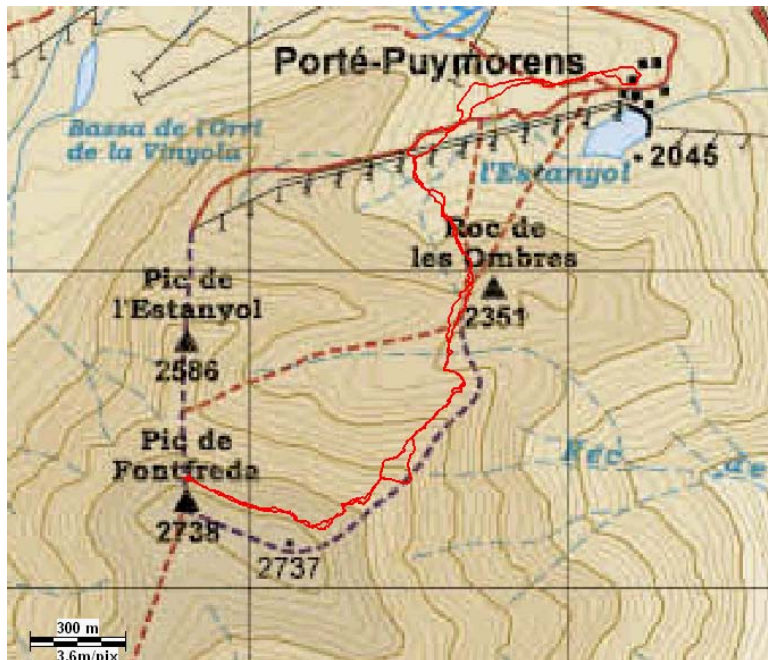
Desnivells: total 684 m. Acumulat 737 m. Cotxe: 160 Km. Ismael Porcar

Ens trobem al Gorcs a les 6 del matí. Prenem la C-17 a la Garriga. Passem per Ripoll i a Ribes de Fresser s'incorpora en Josep Roca (amb el seu cotxe) i a Planoles en Josep Carbonell. Seguim cap a Puigcerdà, passem la frontera i ens dirigim cap a l'estació d'esquí Portè-Pimorent. Al primer aparcament que trobem hi deixa la furgoneta en Joan Corbera (que tornaran pel seu compte). Amb els altres dos cotxes pugem per una pista fins a uns edificis al costat mateix del llac de

l'Estanyol. Hi arribem al voltant de les 9 del matí. Portem una informació d'en Toni Planas i Maria Antònia Antich que indica la ruta a seguir. A la nostra colla, un dels muntanyencs més experimentats, es mostra incrèdul d'aconseguir pujar a la Font Freda. Agafem per un sender que ens porta a una esplanada que caldrà travessar per

iniciar la pujada al Roc de les Ombres. Comencem l'ascens i enseguida hem de creuar una bona tartera, Cal dir que el camí es poc fressat, però que trobem pilons de pedres, que ens indiquen el difícil camí. Al peu del Roc de les Ombres iniciem el descens fins a una vall, a on iniciem la pujada constant. Durant tota l'excursió haurem de caminar sobre pedres acompanyades de nerets, que amaguen el nivell del terra, i herba. Quan arriben les 11 h. parem per esmorzar. Al cap d'una estona dos membres de l'expedició opten per renunciar la pujada i esperar-nos a la tornada. A partir d'aquell moment haurem de pujar per la carena fins al pic de la Font Freda, amb alguna desviació que ens obliga després a pujar pel dret. Quan arribem d'alt del primer pic (2737 m) a les 12 i ¼ hi trobem unes antenes i la majoria hi deixem les motxilles. Se'ns presenta un panorama esplèndid, amb una ampla esplanada herba que ens acompanya fins al segon pic (2738 m), que ens permet en la llunyania distingir l'Aneto i la seva gelera. Havien anunciat núvols i alguna pluja, i en canvi fa un dia magnífic, seré, amb un clima calorós, però agradable. Després, a la 1 h., iniciem el descens pel mateix camí. Sabem el que ens espera i la seva duresa. Tornem a passar per tarteres i més pedres que dificulta la marxa. Quan arribem a l'aparcament, a partir de les 3 h., tothom expressa la satisfacció d'haver culminat l'ascens i el seu cansament, que la cervesa de muntanya ajuda a alleugerir.

De retorn deixem a la furgoneta els dos companys que es queden uns dies de vacances per aquells indrets i la resta anem a dinar a ca l'Anna de Ventolà.

A la sobretaula decidim que la propera setmana anirem al Balandrau.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografia: Ismael Porcar i Josep Maria Farnés

